

Stiller af Forespørgslen selv motiverer den paa den Maade, godkjender Folkethinget ved at vedtage Dagsordenen, at Sogneraadet handlede fuldstændig loyal og rigtigt ved paa en saadan uredelig Maade at stille kun en Gæstefrem, som i Virkeligheden kan være skiftet dertil, og ved Siden deraf to Andre, som aldeles ikke kunne komme i Betragtning. Det er en Godkjendelse af en saadan urigtig Fremgangsmaade, som Thinget vil paatage sig ved at vedtage denne Dagsorden. Det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds udtalte om det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Kinefstad) i Anledning af dennes Ytring om toaarige Børn til Kandidater, at han maatte have en forserdelig Ringeagt for Danmarks Sogneraad, naar han kunde udtale sig saaledes, og at det i det Hele taget var skrælleligt, at man her i Folkethinget kunde udtale saadanne Domme om Danmarks Sogneraad osv. Jeg har ikke hørt saadanne Domme over Danmarks Sogneraad eller specielt det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds udtale saadanne Domme. Han udtalte, saaledes som jeg opfattede ham, at, dersom vi godkjendte den Fortolkning, som det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds har givet, saa godkjendte vi Berettigelsen til at indstille toaars Børn, men han sagde ikke derfor, at noget Sogneraad vilde indstille toaars Børn. Forbi man udtaler, at der kan lægges en saadan Fortolkning i Thingets Beslutning, udtaler man ingen Domme over Danmarks Sogneraad eller Danmarks Folk.

Formanden (Krabbe): Den brugte Betegnelse af en kommunal Myndigheds Fremgangsmaade som uredelig anser jeg for ikke vel overveiet.

Sagb: Jeg har, med den ærede Formands Tilladelse, ikke udtalt om nogen særlig paapeget Kommunalbestyrelse, at den var uredelig, men jeg sagde, at, naar den af mig forklarede Fremgangsmaade blev godkendt af Thinget, godkjendte man efter min Opfattelse en uredelig Anvendelse af Lovens Ord, idet jeg bruger Udtrykket „uredelig“ som Modspørgning til loyal og oprigtig, og en oprigtig Anvendelse af Loven kan det efter min Mening ikke være.

Formanden (Krabbe): Jeg tror ikke, at der i det, der er oplyst her i Thinget, kan være tilstrækkelig Beskjæftelse for et Medlem til at stemple den her omhandlede Myndigheds Fremgangsmaade

som uredelig eller illoyal, og jeg ser ikke rettere, end at dette skete ved det ærede Medlems Ytringer. Det ærede Medlem fremsatte dem, som jeg antager, i den Overbevisning, at de fandt deres Berettigelse i det foreliggende Tilfælde; men jeg ser ikke, at der er fremkommet Noget til Støtte for en saadan Opfattelse.

Klein: Naar jeg har begjært Ordet, er det ikke for yderligere at forfølge det Spørgsmaal, hvorledes den paagjældende Bestemmelse i Loven af 8de Marts 1856 rettelig skal forstaaes; det forekommer mig nemlig, at der derom er sagt tilstrækkeligt, og at det ikke kan være tvivlsomt for den, der underkaster denne Bestemmelse en nøiere Undersøgelse, hvorledes den skal forstaaes. Jeg kan for mit Vedkommende i den Henseende ganske henholde mig til, hvad der er udtalt fra de ærede Medlemmer for Kjøbenhavns 1ste og 2den Valgkreds (Kinefstad og Brig). Derimod er der en anden Betragtning, som jeg vil tillade mig at gjøre gjældende, nemlig den, som blev berørt ganske kort af det ærede Medlem, som sidst havde Ordet, at det vistnok i det Hele maa anses for at være lidet ønskeligt og lidet heldigt, at Folkethinget udtaler Domme og navnlig fordømmende Domme over en vis Fremgangsmaade, som er bleven brugt, det være sig af over- eller underordnede Myndigheder, forinden Sagen har været undergivet en ganske anderledes omhyggelig Overveielse end den, der kan forudsættes at blive den til Del, naar Spørgsmaal derom reises i et Møde, og der derefter stilles Forslag til en saakaldet motiveret Dagsorden, som da afstemmes efter en hel eller en halv Times Forhandling. Det forekommer mig, at det høie Thing, netop naar det vil holde paa den Bægt og Betydning, der skulde tillægges dets Beslutninger, maa være meget varsom med at udtale saadanne Domme, hvor der ikke er særdeles stærkt Opfordring dertil, og naar der er Tale om at udtale Fordømmelsesdomme over en Fremgangsmaade, som Administrationen — altsaa for saa vidt en anden Statsmagt — har brugt, saa er der, forekommer det mig, en dobbelt Opfordring til vel at betænke sig, inden man sælber Dommen. Er der nærmest Tale om underordnede Myndigheder, maa det ogsaa mindes, at disse som oftest ikke have Leilighed til selv at spørge Ordet for den Fremgangsmaade, som man her forhandler og dømmer, og det er dog vel en af de fornemste Fordringer til en retsædlig Fremgangsmaade, at man ikke sælber Dom over Nogen, før der har været givet ham fuld Leilighed til at udtale sig.